

Μουσεία του Κόσμου

Ο Δισκοβόλος, χάλκινο έργο του γλύπτη Μύρωνα, χρονολογείται γύρω στο 450 π.Χ. και είναι από τα πρώτα έργα στην ιστορία της τέχνης που απεικονίζει τον αθλητή σε στιγμιαία στάση (στιγμιότυπο). Ο αθλητής παριστάνεται τη στιγμή που συγκεντρώνει όλες του τις δυνάμεις στην εκτέλεση της βολής. Γέρνει έντονα προς τα εμπρός, στρέφοντας τον κορμό και το κεφάλι προς τα δεξιά, ενώ ταυτόχρονα λυγίζει τα γόνατα. Το άγαλμα, στέκονταν στην Ακρόπολη λίγο πριν από τα μέσα του 5ου αι. π.Χ. και άσκησε καταλυτική επιρροή στους μεταγενέστερους καλλιτέχνες, οι οποίοι το αντέγραψαν ή το μετέπλασαν. Αντίγραφά του συναντάμε στο Μουσείο του Μονάχου και του Βατικανού.

Η Αφροδίτη της Κνίδου ήταν διάσημο μαρμάρινο άγαλμα, έργο του Πραξιτέλη που τοποθετείται γύρω στο 350-330 π.Χ.. Σύμφωνα με πηγές από την ελληνική και λατινική γραμματεία, ήταν το ωραιότερο και πιο διάσημο άγαλμα της θεάς και βρισκόταν στον κυκλικό ναό της Αφροδίτης στην Κνίδα, αρχαία ελληνική πόλη της Μικράς Ασίας. Με την Αφροδίτη της Κνίδου ο Πραξιτέλης προσπάθησε να αποδώσει τη θεά σε όλη της την ομορφιά ως μια απόλυτη οντότητα, χρησιμοποιώντας το αγαπημένο του υλικό, το Παριανό μάρμαρο. Το πρωτότυπο άγαλμα δεν κατάφερε να διασωθεί, υπάρχουν όμως πολλά αντίγραφα του σε πολλά μουσεία του κόσμου, με σπουδαιότερα αυτά του Βατικανού και του Ερμιτάζ της Αγίας Πετρούπολης.

Ο Βωμός της Περγάμου κατασκευάστηκε από τον βασιλιά της Περγάμου Ευμένη Β' περίπου το 181-159 π.Χ., για να θυμίζει τις νίκες των Περγαμηνών εναντίον των Γαλατών. Ανακαλύφθηκε μεταξύ 1878 και 1886 από το Γερμανό αρχαιολόγο Χούμαν και τμήματά του στάλθηκαν στο Βερολίνο ύστερα από συμφωνία μεταξύ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και της Γερμανίας. Σήμερα εκτίθεται στο Μουσείο της Περγάμου στο Βερολίνο και αποτελείται από δύο μέρη: μια ζωφόρο που αναπαριστά τη Γιγαντομαχία, μήκους 1,20 μ. και ύψους 2,30 μ. και την «Τηλέφεια» ή "μικρή ζωφόρο" όπου απεικονίζεται ο Τήλεφος, μυθικός ιδρυτής της πόλης της Περγάμου.

Το ανάγλυφο της **Μέδουσας** είναι αριστούργημα της γλυπτικής τέχνης της αρχαίας Ελλάδας. Στην ελληνική μυθολογία, η Μέδουσα αναφέρεται ως μία από τις τρεις Γοργόνες και ήταν θνητή. Το άλλο της όνομα ήταν Γοργώ, που σημαίνει άγρια ματιά. Ήταν κόρη του Φορκέα και της Κητούς, πανέμορφη ιέρεια της Θεάς Αθηνάς, η οποία τελικά τη μεταμόρφωσε σε απεχθές τέρας, που αντί για μαλλιά είχε φίδια. Η ασχήμια της ήταν τέτοια, που όποιος την κοιτούσε στο πρόσωπο πέτρωνε. Τελικά τη σκότωσε ο Περσέας, με την βοήθεια της ίδιας της θεάς, τοποθετώντας το κεφάλι στην ασπίδα της, επειδή ακόμη και νεκρό, πέτρωνε όποιον το κοίταζε. Ο καλλιτέχνης που δημιούργησε το

ανάγλυφο πιθανολογείται πως είναι ο Κρεσίλας από την Κυδωνία. Σήμερα διασώζεται ένα πιστό αντίγραφο, το οποίο ονομάζεται Μέδουσα του Ροντανίνι και εκτίθεται στην Γλυπτοθήκη του Μονάχου.	
Ένας από τους τίτλους που δόθηκαν στον Μέγα Αλέξανδρο ήταν «ο Βασιλιάς του Ήλιου», ιδίως μετά το 332 π.Χ. όταν και κατέλαβε την Αίγυπτο, όπου μέχρι τότε το αξίωμα αυτό κατείχε ο Φαραώ. Στο συγκεκριμένο μαρμάρινο γλυπτό, που εκτίθεται στο Μουσείο καλών τεχνών της Βοστώνης, υπάρχουν μικρές τρύπες περιμετρικά του μετώπου, χαρακτηριστικό πολλών ελληνιστικών αναπαραστάσεων του Μ. Αλεξάνδρου, οι οποίες είχαν ράβδους χρυσού, απεικονίζοντας το διάδημα του θεού Ήλιου. Το έργο, χρονολογείται περίπου τον 1^ο αιώνα π.Χ., βρέθηκε στην περιοχή της Αιγύπτου και δυστυχώς ο δημιουργός του παραμένει άγνωστος.	
Το γλυπτό χρονολογείται γύρω στο 125 π.Χ. και απεικονίζει τη Θεά Άρτεμη τη στιγμή που τοποθετεί ένα ελάφι στη θέση της Ιφιγένειας, η οποία ήταν έτοιμη να θυσιαστεί από τον πατέρα της Αγαμέμνονα στην Αυλίδα, μετά από επιθυμία της ίδιας της θεάς, για να μπορέσουν τα ελληνικά πλοία να πλεύσουν στην Τροία. Σύμφωνα με τη μυθολογία, η Άρτεμη, ήταν κόρη του Δία και της Λητούς, δίδυμη αδερφή του θεού Απόλλωνα, βασίλισσα των βουνών και των δασών, θεά του κυνηγιού, προστάτιδα των μικρών παιδιών και ζώων. Το πρωτότυπο γλυπτό βρέθηκε στη Ρώμη σε τμήματα, μεταφέρθηκε στη Δανία και έκτοτε εκτίθεται στη Γλυπτοθήκη ελληνορωμαϊκής τέχνης της Κοπεγχάγης.	